

Dosarul nr. 2ra-237/22  
2-19089976-01-2ra-22022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Țonov)  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

## ÎNCHEIERE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Dumitru Mardari  
Victor Burduh  
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Djurinscaia Natalia, Djurinschi Vladimir și Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Djurinscaia Natalia și Djurinschi Vladimir împotriva Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Soldi”, Societatea cu Răspundere Limitată „Tehno Consulting&Design”, Societatea cu Răspundere Limitată „Tehno Test”, Direcția generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău, Consiliul municipal Chișinău și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 10, în proces de insolvență, cu privire la evacuarea echipamentului de asigurare a încălzirii blocului locativ, compensarea prejudiciului moral, material și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, casată hotărârea din 08 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii,

constată:

La 09 aprilie 2019 Djurinscaia Natalia și Djurinschi Vladimir au depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termoelectrica”, intervenienți accesorii FCP „Soldi” SRL, SRL „Tehno Consulting&Design”, SRL „Tehno-Test”, Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău, Consiliul municipal Chișinău și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului de Locuințe nr.10 în proces de insolvență solicitând evacuarea echipamentului de asigurare a încălzirii blocului locativ, compensarea prejudiciului moral, material și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantii au indicat că, domiciliază în mun. Chișinău, șos. Hîncești, 2/1, ap. 40, iar echipamentul de asigurare a încălzirii blocului locativ în

subsolul casei de locuit pe adresa șos. Hîncești, 2/1, în care aceștia locuiesc, a fost instalat în cadrul Proiectului de îmbunătățire a eficienței Sistemului Alimentării Centralizate cu Energie Termică (SACET). Din acel moment, în apartamentul reclamantilor persistă un zgomot insuportabil, noaptea și ziua în perioada de încălzire a blocului locativ.

Au menționat reclamantii că în rezultatul multiplelor adresări în organele competente din Republica Moldova s-a constatat că, zgomotul din apartament depășește evident norma maximă, iar lucrările efectuate în izolarea antizgomot a încăperii subsolului și a apartamentului reclamantilor nu schimbă situația. Drept consecințe a zgomotului, permanent ambii reclamanti suportă suferințe fizice și psihice constante care au adus la înrăutățirea sănătății.

Au susținut reclamantii că, potrivit măsurărilor Centrului de Sănătate Publică Chișinău din 05 martie 2019 nivelul zgomotului în apartamentul reclamantilor generat de punctul termic individual, depășește nivelul admis în perioada de noapte cu 3,0 dBA (proces-verbal de măsurare a zgomotului și vibrației nr.36 din 25- 26.02.19). Măsurările din 16-17 ianuarie 2019 au stabilit că nivelul zgomotului în dormitor depășește nivelul admisibil pentru orele de noapte cu 4,03 dBA (proces-verbal de măsurare a zgomotului și vibrației nr.15 din 16-17 ianuarie 19). Aceiași situație s-a constatat și la 25 februarie 2019 de către comisia în componența căreia a participat și reprezentantul pârâtului.

Au explicat reclamantii că, pârâtul prin scrisoarea din 01 iunie 2018 recunoaște că „Punctul Termic Individual a fost instalat în conformitate cu CP G.04.13:2016 p.13.2 - 13.2, din care rezultă că, nu se admite de a amplasa punctele termice, utilizate cu pompe, alături, sub, sau deasupra încăperilor locuibile ale apartamentelor, dormitoare și sălile de joc ale instituțiilor preșcolare, încăperile de dormitoare ale școlilor internat, hotelurilor, căminelor, sanatoriilor, caselor de odihnă, pansionatelor, saloanelor și sălilor de operații ale spitalelor, încăperilor cu prezență îndelungată a bolnavilor, cabinetelor medicilor, sălile de vizionare ale instituțiilor de spectacole. Nu se permite amplasarea punctelor termice în clădirile locuibile sub camerele de locuit sau alături (în plan) cu ele. Se admite amplasarea PT1 cu pompe fără fundație (fără zgomot) sub, sau alături cu indicarea încăperilor de mai sus, cu condiția respectării normelor necesare cu privire la zgomot și vibrație”. Or, același act normativ în construcții emis de către Ministrul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor în pct. 13.3-13.6 prevede că, distanța minimală în lumină de la PTC supraterrane amplasate aparte pînă la pereții exteriori ai încăperilor, indicate în pct. 13.2, trebuie adoptată nu mai mică de 25 m.

Au afirmat reclamantii că, construcțiile exterioare de închidere ale punctelor termice supraterrane trebuie să aibă izolare împotriva zgomotului aerian în corespundere cu NCM E.04.02; ușile și porțile exterioare ale punctelor termice trebuie să aibă etanșări ale închiderilor cu rost admisibil pe perimetru nu mai mare de 1 m. Necesitatea utilizării atenuatoarelor de zgomot la golurile de ventilare în construcțiile de închidere exterioară, finisării absorbante de zgomot a pereților și tavanului și alegerea construcțiilor lor trebuie determinate prin calcul; finisarea absorbantă a zgomotului trebuie prevăzută din materiale incombustibile.”

Au susținut reclamantii că, zgomotul permanent persistent ce depășește vădit normele prevăzute în apartamentul lor este rezultatul nerespectării normelor în proiectarea și instalarea utilajului prevăzute de Actul normativ CP 0.04.13:2016.

Solicită reclamantii Djurinscaia Natalia și Djurinschi Vladimir, obligarea SA „Termoelectrica” să dispună evacuarea din blocul locativ, în care aceștia locuiesc, a echipamentului de asigurare a încălzirii blocului locativ, cu instalarea lui potrivit actelor normative în construcții, încasarea din contul pârâtului SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Djurinscaia Natalia, cu titlu de prejudiciu material a sumei 37 000 lei, ca urmare a pierderii auzului, încasarea din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Djurinscaia Natalia și Djurinschi Vladimir a câte 50.000 de lei pentru fiecare, cu titlu de compensare a prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 08 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial. S-a obligat SA „Termoelectrica” să evacueze echipamentul de asigurare a încălzirii blocurilor locative din str. Valea Dicescu, 45 și din șos. Hîncești, 2/1, sect. 2, mun. Chișinău, și anume, s-a obligat să evacueze – „Punctele Termice Individuale (PTI) cu rețelele termice aferente din blocul locativ situat în mun. Chișinău, șos. Hîncești, 2/1, sect. 2, mun. Chișinău. S-a încasat din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul reclamantei Djurinscaia Natalia suma de 37000 de lei, cu titlu de compensare a prejudiciului material, suma de 50000 de lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral și suma de 5000 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică. S-a încasat din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul reclamantului Djurinschi Vladimir suma de 50000 de lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral. S-a încasat din contul SA „Termoelectrica” în bugetul de stat taxa de stat în sumă de 4260 de lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a constatat că pârâtul a construit punctul termic individual în subsolul din blocul locativ al reclamantilor în lipsa autorizației de construire, necătfînd la faptul că a fost modificată infrastructura traseelor, funcțiunilor, suprafețelor și volumetriei agentului termic, dintr-un punct termic central care era amplasat într-o construcție separată în afara blocurilor locative, înființând patru puncte termice individuale, dintre care, două puncte termice individuale au fost construite în subsolul din blocul locativ al reclamantilor. Totodată pârâtul nu efectuat renovarea rețelelor termice aferente existente.

La fel, pârâtul în lipsa acordului proprietarului construcției și proprietarului terenului care în speță sunt proprietari distincți, fără încheierea unui contract de locațiune, fără constituirea unei servituți, fără acordului prealabil al proprietarului terenului sau al bunului, a construit în subsolul din blocul locativ unde își au locuința reclamantii, două puncte termice individuale.

Instanța de fond a reținut că pârâtul a încălcat prevederile art.28 din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr.92/29 mai 2014, care în cazul racordării obiectivelor sale la rețelele noi și/sau existente, se obligă să legalizeze dreptul de folosință asupra imobilului. Dar și art.8 din Legea privatizării fondului de locuință care stipulează că proprietarii de locuință privatizată sînt coposesorii instalațiilor și

comunicațiilor ingineresti, ai locurilor de uz comun ale imobilului și ai terenurilor de pe lângă el.

La fel, construirea punctelor termice individuale noi și racordarea acestor obiective fără renovare la rețelele existente, în subsolul blocului locativ unde reclamanții își au domiciliul s-a produs cu încălcarea dreptului de proprietate/folosință a reclamanților asupra locurilor de uz comun din blocul locativ, în lipsa acordului lor, cât și în lipsa acordului proprietarului/gestionarului terenului și construcției amplasate pe acest teren. În lipsa acordului proprietarului de a efectua lucrări de construcții în subsolul blocului locativ, aceste lucrări devin ilegale. Mai mult ca atât, chiar prin certificatul de urbanism solicitantul termoelectrica a fost obligat să obțină acordul proprietarului/ terenului proprietarului/gestionarului construcțiilor în care urmează a fi construite punctele termice individuale.

Astfel, dreptul la respectare a vieții private a reclamanților este deranjat de zgomotul produs de punctul termic individual în subsolul blocului în care domiciliază, a perturbat considerabil somnul reclamanților, iar imposibilitatea de a dormi în condiții normale afectează viața privată a lor.

Din cauza lipsei unui control riguros la efectuarea lucrărilor de proiectare și construcție a punctelor termice individuale în mun. Chișinău SA „Termoelectrica”, cel mai mare furnizor de energie termică din țară, a admis realizarea lucrărilor de proiectare și construire fără documentația de proiect avizată corespunzător, fără avizul Centrului de Sănătate Publică Chișinău. Inclusiv a pus în exploatare punctele termice individuale cu încălcarea art.57 din Legea privind protecția mediului înconjurător nr.1515 din 16 iunie 1993, potrivit căreia, agenții economici, indiferent de forma de proprietate, activitatea cărora este legată de surse de poluare fixe sau mobile sînt obligați: d) să asigure măsurile de izolare a surselor generatoare de zgomote și vibrații și de protecție fonică a populației, să nu admită depășirea limitelor admise de zgomote și vibrații, radiații neionizante (electromagnetică, infraroșie, ultravioletă, laser).

Cu referire la capătul de cerere a reclamațiilor privind încasarea prejudiciului material în sumă de 37 000 de lei, instanța de fond a admis-o și a reținut că reclamanții nu au contract cu SA „Termoelectrica” pentru consumul energiei termice în apă caldă și încălzire. Astfel, reclamanții utilizează serviciul public prestat de SA „Termoelectrica” în baza contractelor încheiate cu alți prestatori de servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător sau de cea profesională și achită plata pentru încălzire în mărime de 10% din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului, din care considerente Legea cu privire la protecția consumatorului nr.105 din 13 martie 2003, este aplicabilă.

Totodată, instanța de fond a reținut că prejudiciu, conform art.1 din Legea cu privire la protecția consumatorului este, daună materială și/sau morală adusă consumatorului prin distrugerea, deteriorarea sau diminuarea averii, precum și daună cauzată vieții, sănătății și eredității lui în urma consumului și/sau utilizării produselor, serviciilor necorespunzătoare ori în urma refuzului sau tergiversării neîntemeiate a încheierii contractului de prestare a serviciului.

Astfel, instanța a concluzionat legătura cauzală a înrăutățirii stării de sănătate a reclamanților a fost dovedită în cadrul dezbaterilor judiciare, inclusiv prin hotărârea contravențională (f.d.10 Vol.II), prin care se atestă că zgomotul persistă în apartament până în prezent.

Cu referire la capătul de cerere a reclamanților privind încasarea prejudiciului moral instanța de fond a reținut că, deoarece pârâtul prin acțiunile sale de instalare a punctului termic individual fără respectarea normelor în domeniul construcțiilor, inclusiv normelor ce se referă la protecția mediului, a admis încălcarea dreptului reclamanților-consumatori protejat de art.8 din CEDO, instanța de judecată a încasat din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul reclamantei Djurinscaia Natalia suma de 50000 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral. La fel a încasat de la pârât în beneficiul reclamantului Djurinschi Vladimir suma de 50000 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral.

Totodată, instanța de fond a admis capătul de cerere a reclamanților cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 de lei, constatând că suma este probată, reală, necesară și rezonabilă.

La 08 octombrie 2020, SA „Termoelectrica” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel casarea integrală a hotărârii din 08 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SA „Termoelectrica”, a fost casată integral hotărârea din 08 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii. S-a încasat din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Djurinscaia Natalia și Djurinschi Vladimir cu titlu de prejudiciu moral a câte 50 000 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă. S-a încasat din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Djurinscaia Natalia și Djurinschi Vladimir suma de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Curtea de Apel Chișinău a apreciază critic concluziile primei instanțe cu referire la faptul că societatea pârâtă a încălcat prevederile art.28 din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr.92/29.05.2014, care în cazul racordării obiectivelor sale la rețelele noi și/sau existente, se obligă să legalizeze dreptul de folosință asupra imobilului dar și art.8 din Legea privatizării fondului de locuință care stipulează că proprietarii de locuință privatizată sînt coposesorii instalațiilor și comunicațiilor ingineresti, ai locurilor de uz comun ale imobilului și ai terenurilor de pe lângă el. Or, SA „Termoelectrica” a anexat la materialele cauzei contractul nr. 6010 din 02 octombrie 2006 de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă, încheiat cu gestionarul fondului locativ al imobilului amplasat pe adresa mun. Chișinău, șos. Hîncești, 2/1 – ÎMGFL nr. 10, care este responsabil de facturarea serviciului, gestionarea, întreținerea, exploatarea, reparația și renovarea rețelelor interne de apă și de canalizare, rețelelor de alimentare cu căldură a blocurilor locative, respectiv, deși nu a fost prezentat un acord expres al gestionarului fondului locativ, acest acord se va prezuma în temeiul contractului menționat, sistemul de încălzire intra bloc este parte

componentă a clădirii, este proprietate municipală, aflată la deservirea și întreținerea Gestionarului Fondului Locativ potrivit exigențelor Hotărârii Guvernului RM nr. 191 din 19.02.2002.

Totodată, instanța de apel a reținut că SA „Termoelectrica” a obținut certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 159/17 din 17 martie 2017 eliberat de Primăria mun. Chișinău, pentru Punctele Termice Individuale menționate supra.

Astfel, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiate constatările instanței de fond cu privire la faptul că SA „Termoelectrica” ar fi executat lucrările neautorizat, or, în sensul prevederilor art. 28 alin. (1) Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, se consideră construcții neautorizate, construcțiile executate în lipsa certificatului de urbanism pentru proiectare, a documentației de proiect și a autorizației de construire sau a certificatului constatator care confirmă aplicarea principiului aprobării tacite.

La fel, instanța de apel a constatat că în cazul de față nu pot fi aplicate prevederile art. 2000 din Codul civil, în ceea ce privește obligarea SA „Termoelectrica” să evacueze din blocul locativ a echipamentul de asigurare a încălzirii blocului locativ or, nu sunt întrunite condițiile alin. (2), dat fiind faptul că, înlăturarea Punctelor Termice Individuale enunțată în speță contravine interesului public.

Instanța de apel a remarcat că SA „Termoelectrica”, este cel mai mare furnizor de energie termică în mun. Chișinău și continuă a fi unul dintre cei mai mari producători de energie electrică din țară, întreprinderea, având astfel, un rol strategic pentru sectorul energetic și economia țării, astfel asigurarea securității energetice a țării este un subiect de o importanță deosebită, mai ales pentru Republica Moldova, unde Centralele Electrice cu Termoficare (CET) sunt și principalele surse energie ale țării.

Totodată, crearea unui complex energetic eficient care să asigure toți consumatorii cu resurse energetice reprezintă o politică prioritară a statului, care în aceeași măsură urmărește asigurarea securității energetice a țării, modernizarea infrastructurii energetice existente, îmbunătățirea eficienței energetice, utilizarea surselor regenerabile de energie și integrarea pe piața energetică europeană, obiectivele date fiind incluse în principalele Strategii energetice a Republicii Moldova până în anul 2030. Iar, prin obligarea pârâtului SA „Termoelectrica” în evacuarea echipamentului din blocul locativ amplasat pe adresa mun. Chișinău, șos. Hîncești, 2/1 se aduce atingere drepturilor tuturor locatarilor din blocul locativ menționat, or acest fapt presupune întreruperea livrării cu agent termic și apă caldă către blocul locativ, astfel, evident că o atare soluție contravine grav și evident intereselor publice, iar din acest considerent cerința reclamanților Djurinscaia Natalia și Djurinschi Vladimir în ceea ce privește obligarea pârâtului să evacueze echipamentul de încălzire a blocurilor locative din str. Valea Dicescu, 45 și șos. Hîncești, 2/1, sec. 2, mun. Chișinău urmează a fi respinsă.

Cu referire la pretenția intimaților privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei pentru fiecare, instanța de apel a reținut că aceasta urmează a fi admisă, constatând că prin procesul-verbal nr. 16 din 28-28 ianuarie 2020, SA „Termoelectrica” a înlăturat sursa de zgomot, ceea ce denotă asupra faptului că pretinsa faptă ilicită a pârâtului cu caracter continuu, a încetat. Însă, sursa de zgomot a persistat de la

momentul instalării mai bine de un an de zile, depășind nivelul admisibil provocat de Punctele Termice Individuale amplasate pe adresa mun. Chișinău, șos. Hîncești, 2/1 și reieșind din faptul că reclamantii Djurinscaia Natalia și Djurinschi Vladimir sunt la o vârstă înaintată, este evident că ultimii sunt expuși la un nivel mai sporit surselor de zgomot, având o percepție mai sensibilă în acest sens, iar zgomotul produs din vina pârâtului afectează semnificativ dreptul la viață privată al acestora, inclusiv, prin perturbarea somnului, prezența continuă a disconfortului, neliniștii, imposibilitatea savurării modului obișnuit de trai, sentimente de incapacitate de a se bucura în modul convenit de garanțiile prescrise de lege, sentimente de frustrare, nedreptate și umilință, fapt ce acordă ultimilor dreptul a pretinde repararea prejudiciului moral.

Respingând pretenția reclamantei cu privire la încasarea sumei de 37000 de lei cu titlu de prejudiciu material, cauzat sănătății, prin scăderea auzului din cauza zgomotului permanent, instanța de apel a reținut că deși la materialele cauzei au fost prezentate înscrisuri din care rezultă că ultima a suportat cheltuieli materiale, aceste cheltuieli nu justifică încasarea acestui prejudiciu material, deoarece lipsește legătura causală dintre fapta prejudiciabilă a societății pârâte, iar, reclamanta nu a prezentat careva probe pertinente și concludente în acest sens, din care ar rezulta cu certitudine faptul că scăderea auzului al reclamantei Djurinscaia Natalia ar fi fost anume rezultatul conduitei SA „Termoelectrica”, provocată de sursa de zgomot, din foia de examinare eliberată de IMSP Institutul de Neurologie și Neurochirurgie atare constatare nefiind efectuată.

În ceia ce privește pretenția reclamanților cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei, instanța de apel a reținut că aceasta urmează a fi admisă, deoarece reclamantii potrivit bonului de plată nr. 338884 seria EH din 25 ianuarie 2020 au achitat serviciile juridice ale avocatului, suma fiind justificată.

La data de 29 decembrie 2021, Djurinscaia Natalia și Djurinschi Vladimir, reprezentați de avocatul Kovali Vladimir au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 08 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului și-au exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel ca fiind neîntemeiată și contradictorie cu circumstanțele cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și nefiind aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

La 08 februarie 2022 SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 08 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea, au aplicat legea care nu urma a fi aplicată în prezenta speță și nu au aplicat legea care urma a fi aplicată în speța dată.

Consideră că instanțele eronat au concluzionat asupra temeiniciei cerințelor reclamanților cu privire la încasarea prejudiciului moral, or, la caz nu este vinovăția SA

„Termoelectrica” în pretinsa depășire a nivelului admisibil al zgomotului în locuința reclamanților precum și careva consecințe prejudiciabile care ar fi imputabile recurenței. Instanțele apreciind arbitrar actele anexate în susținerea acestui capăt de cerere.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 27 octombrie 2021.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la adresa recurenților Djurinscaia Natalia, Djurinschi Vladimir și SA „Termoelectrica” la data de 13 decembrie 2021 (f.d. 121), însă date care ar confirma recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, recursurile declarate la 29 decembrie 2021 și 08 februarie 2022, sunt în termen.

La data de 22 februarie 2022, copia recursului a fost expediată în adresa intimaților (f.d. 197), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

Prin referința depusă la data de 09 martie 2022, avocatul Kovali Vladimir, în interesele lui Djurinscaia Natalia și Djurinschi Vladimir a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de SA „Termoelectrica”, casarea deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea hotărârii din 08 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin referința depusă la 10 mai 2022, SA „Termoelectrica” a solicitat declararea ca inadmisibil a recursului depus de Djurinscaia Natalia și Djurinschi Vladimir, reprezentați de avocatul Kovali Vladimir și admiterea recursului depus de SA „Termoelectrica” în sensul formulat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b<sup>1</sup>) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Djurinscaia Natalia, Djurinschi Vladimir și SA „Termoelectrica” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursurile declarate de Djurinscaia Natalia, Djurinschi Vladimir și SA „Termoelectrica” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Djurinscaia Natalia, Djurinschi Vladimir și SA „Termoelectrica” ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Djurinscaia Natalia, Djurinschi Vladimir și Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic